

BROCKENIUS, JOHANNES MATTHIÆ

Een Christeligh Lijkpredikan, öfwer ...
Anna ÅkesDotter Bååt, Grefwinna til
Södermöhre, Frijherrinna til Kimito,
Frw til Fyholm och Tydöön, etc. ... Herr
Axel Oxenstiernas, Sweriges Rijkens
Råd och R

1650

EOD - Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 12 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
 - Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
 - *Sök:** Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
 - *Klipp & klistra:** Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).
- *Ej tillgängligt i varje e-bok.

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkor för användning: <https://books2ebooks.eu/csp/sv/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

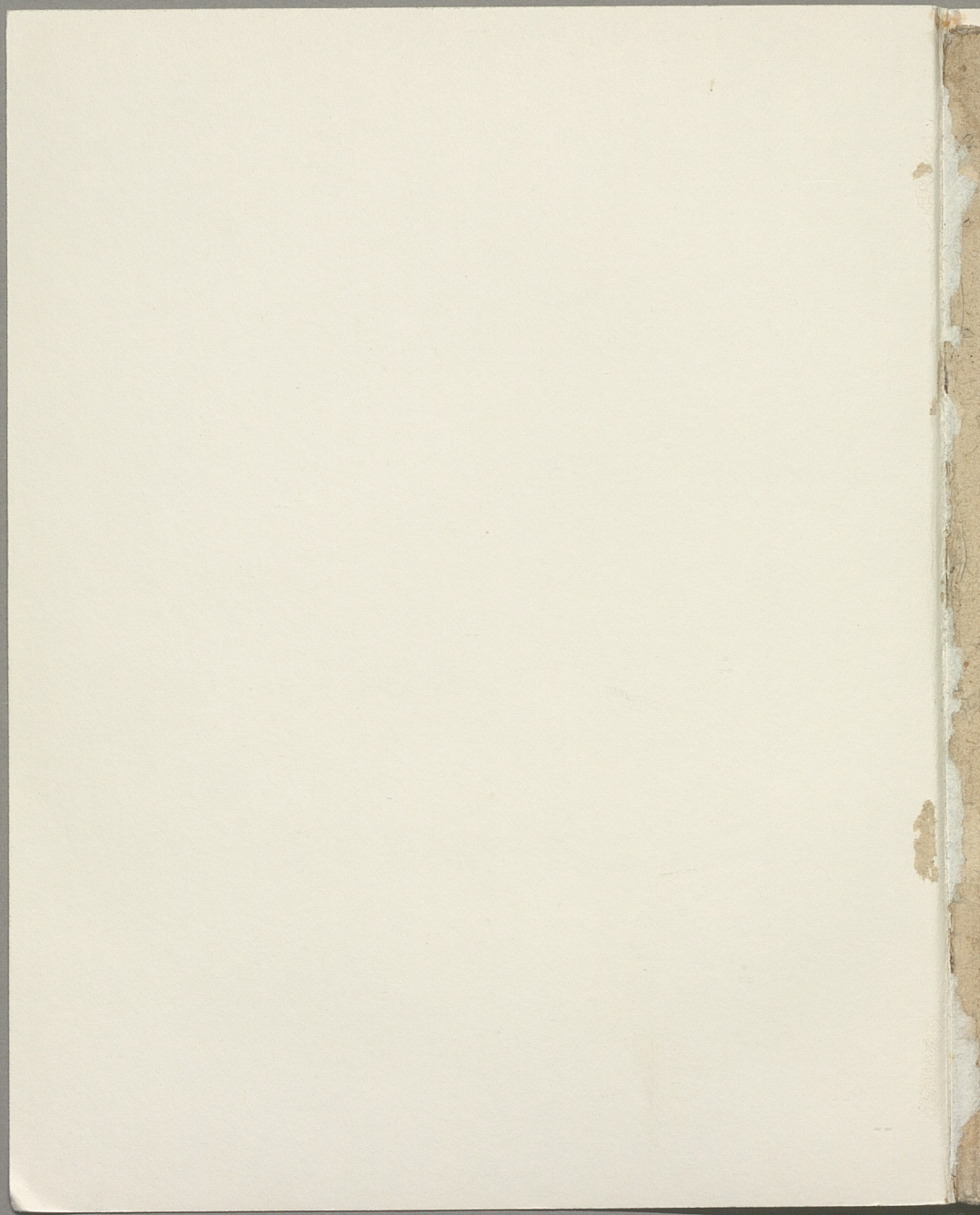
Redan nu erbjuder 40 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Sök böcker tillgängliga för den här tjänsten: <https://search.books2ebooks.eu>
Mer information finns tillgängliga via <https://books2ebooks.eu> boken.

BRAT ANNA ÅKESDOTTER, 1644

J. Mathias

8. 1. 1880
Fol. 100
10. 1. 1880
10. 1. 1880

Een Christeligh Lijtpredikan /
 Gfwer then Sal. hoos Guds /
 Fordom Hög Wälborne Frw / och Grefwinna /
Fr. Anna Afes Dotter
 Baac / Grefwinna til Södermöhre /
 Friherrinna til Kinnich / Frw til Fyholm
 och Tydöön / etc.

Thens Högwälborne Herres /
Herr Axel Oxenstiernas /
 Sveriges Rikes Råd; och Riks Canslers /
 Elskelige käre Hws Frw.

Hwilken Sal. Grefwinna affiömpnade
 (saligen och sachtmodeligen) vchi Stockholm den 23.
 Junij Åhr 1649. sedan hon hade lewadt i thenna Werlden 69. åhr
 och wedh på 7. Wånader / och bleff sedan wy på samma åhr den 22.
 Octob. medh tilbörligh Hedre och F. och begraffwen
 vchi Såd. i Sothne Kyrka

Uff
 Doct. Johan Martiniæ, Biskop
 vchi Strängnäs.

165 (000) 300

Tryckt i Strängnäs aff Zacharia Brockenio,
 Åhr 1650

The Högwälbörne Herrar och Frw/
Her Axel Grenstierna / Gref-
we til Södermöhre / Früh. til Kimitho/
Herre til Fijholm och Tjiddön / Riddare / Hennes
Kongl. Maj. ^s Sampt Sweriges Riktes Troo Man / Råd
och Riks Cankler / Sampt Lagh Man öfwer Wästers
Norrlanden / Lappmarken / Herredalen
och Tempeland.

Her Johan Grenstierna Axelson /
Grefwe til Södermöhre / Friherre til Kimitho / Herre
til Fijholm / Höringholm och Zullegarn / Hennes Kongl. Maj. ^s
Sampt Sweriges Riktes Troo Man / Råd och Cankli Råd /
sampt fullmächtige Legat medh alltaenne Frijs
Tractaterns i Tyssland.

Her Erick Grenstierna Axelson / Gref-
we til Södermöhre / Friherre til Kimitho / Herre til
Fijholm och Tjiddön / Hennes Kongl. Maj. ^s Troo Man
och Gouverneur på Råste och öfwer
Estland.

Frw Karin Grenstierna Axelsdotter /
Grefwe Dotter til Södermöhre / Friherinna
til Kimitho / Frw til Fijholm och
Tjiddön / etc.

Ar ihenne Lif-Predikan efter theses Gref. M. bers gunstige be-
hagh och serdeles begäran / til Tröst och Tienst publicerat, och ödmij-
beligen dedicerat aff

Johan, Matth. Ep. Str.

Yngängen.

Den helge Skrifte påminner oss och
många ram/huru wij oss tilböriligen widh the
Christnas dödh och salige Hädanfärd / skole
förhålla. Nembligen så / Til thet förste/
at wij begråta the Döda / och hålla Syr. 38.
16. 17.
Klagegråat öfwer them / ther effier
som the varit hafwa: Doch moeste thetta stee medh Nätte-
ligheet / så at wij icke ward e sorgfulle / eller sörie såsom the Syr. 22.
17.
I. Theff.
4. 13.
Syr. 38.
16.
andre the intet hopp hafwa om Bpståndelsen. Sedan/
at wij låta swepa the dödas Kroppar effier tilbörlighet / och
låta them åhrliga komma til Grafwa / i betrachtande /
at vihi them / hafwa icke allenast bode Edle och odödelige Siö-
lar ; ochan the hafwa ock varit then Helge Andes Zem- I. Cor.
3. 17.
cap. 6.
39.
2. Cor.
6. 16.
Pl. 112. 6.
Syr. 39.
13.
pel. Sidst måste wij och i så måtto sticka oss emoot the Dö-
da / dhet wij hålle öfwer them Christelige Liffpredikningar / och
afflune för Gud; Forsamling theres tilbörliche Loff och Beröm-
melse / effier som then Rättferdige måste aldrig förgä-
ten warda utan hans Namn blifwa ewinnerliga.
Thetta alesammans hafwer then Hög Wälborne Herre
och Grefwe Herr Axel Orenstierna / Sveriges Riikes Råd
och Riiks Cansler / wäl betänckt / och för then skul sedan som
A ij Gudh

Gudh Almachtigh vchaff sin gudoimelige Försynn/ för någon kort tijdh sedan/ hafwer täcktz igenom then timmelige Döden/ at falla ifrån thenna Werlden/ hans Grefwelige Nådes/ ålsfelige käre HwsFru/ then Hög Wälborne Fru Anna Åles Dotter Bååt/ Grefwinna til Södermöre/ Friherrinna til Kimisbo/ Fru til Fijholm och Tydöön / numere saligh hoos Gudh/ så hafwer then Hög Wälborne Herren låtit anställa någre Sorgeprocesser/ Klagegråter och Lijfsermoner / sin Salige/ kårålsfelige HwsFru til Beröm och ihogkommelse/ ock androm til Effterdöme.

Så emedhan wij och nu åntelighen åre sammans kallade aff hans Grefwelige Nåde til thetta Rvmet / til at nederfåttia then Högwälborne Salige Grefwinnas salige Leskamen/ vchi hennes tilredde Hwilokammar/ och således bewijfa henne then sidska Åhra och Tienst/ som aff of i thenna Werlden skee kan/ och til thenne sidska Acten hörer icke mindre ån til the förra/ jemte andra öfswelige Ceremonier/ enkånerligen och theta/ at man thenna jordefården sluter medh een Christelig Lijfpredikan: Thersföre såsom wij nu tänckia thet vchi H: Årans Namn at göra / så låter of i Begynnelsen bidia G: Bdh/ thet han wille nådeligen förlåna of thet til sin Helge Åndes krafftige Bistånd/ medh wår dagelige Bööön/ såyandes:

Fader wår/ &c.

T E X T :

Esa. c. XXXV. v. X.

Deh Herrans Förloste
 Skole igen komma / och
 komma til Zion medh Glä-
 die / ewigh frögd skal wara
 öfwer thetas Huswudh / lust
 och glädie skola the fåå / och
 werck och suckan måste bortgå.

Uchlägningen.

Den Gudsmannen Moses / elager högelingen öfwer
 thetta wänt tinnelige Lestwernes tilstånd / vthi en Psalm
 thet han säger: Wänt Luff warar siwtiyo åhr /
 at högsta ottotio Åhr / och tå thet bäst warit haf-
 wer / så hafwer thet warit Möda och Arbete. Swad
 Möda och Arbete Meniskian vthi thesse 70 eller at högstenne
 80 Åhr

Psal. 90.
 10.

80 Ihr som hon lefwer här i Werldenne / vnderkastat är / thet
 lærer icke allenast then Helge Skriffte och dageliga Förfarenhet
 ten / vthan thet samma blifwer och merkeligen affmålät medh
 Israels Varns Tilstånd / fordom vthi Sknen. Hwad Dmaaf
 och Möda the på then tiden hafwa vthstådt / sedan the effter
 Gudz Befalning drogo vthur Egypten / thet kan man bäst see
 aff the Ord som Moses talar til them / och så lyda : Tu skalt
 tänckia på allan then Våg / genom hwilken Her-
 ren tin G:Vdh tigh leedt hafwer i thenna fyratiyo
 Åhren i Sknenne. Gudz Mannen wil så mycket säya : Tu
 moſte betänckia Israel huru vnderliga Gudh tigh förde hafwer
 vthi thenna besvärliga Sknenne vthi heela fyratiyo Åhr / och
 huru mycket Besvär / Wedermöda / och Bekymber tu hafwer
 måst varit vnderkastat vthi thenna tiden / för än tu hafwer kun-
 nat komma hit in emoot thet vthlofwade Canaans Land. Gudh
 hade fuller kunnat föra sitt Folck på en gynnare Våg / och for-
 tare Tjdh / in vthi Canaans Land : Men thet behagade honom
 at föra them en lång Våg omkring / och vppehålla them länge
 vthi heela 40 Åhr i Sknenne. Och hwadh Möda hafwa the i
 medler tjdth vthstådt ? Stundom måste the fruchta sig för the-
 ras Fiender / stundom hade the inbördes Krijgh och Vpvoor :
 vnder tiden woro the nästan försmächtade vthaff Hunger / vnder
 tiden aff Torst : Stundom plågade Gudh them medh Pe-
 ſtilentie / stundom medh brennande Ormar / och hoo kan vthstå-
 la all thesas Zennar och Wedermöda ? men hwadh war thesas
 bästa Tröst vnder thetta thesas långlige Besvär ? Thet war
 thesas Tröst / at Gudh hade lofwat them Canaans Land / ite
 Land som flödt medh Mjölck och Honung / ther the woro föra-
 sätrade at thet skulle blifwa bättre medh them / och the skulle blif-
 wa frels

Deut. 8.
 20

wa frelste aff alt Beswår / och wederqueekte ifrån theres myc-
kna Bekymber.

Medh alt thetta affmåles wårt Leswernes Tilstånd här
i Werldenne / ty hwadh är thet annat / än en mödosam Wan-
dring genom thenna Jemmerdalen / ther wij såsom vchi en swår
Stn måste myckit ondt vchståå / til thes wij kunne komma vchi
thet vchlofwade Himmelske Canaans Land. Och medan wij
här wandre / så är thet wår högsta Tröst / at wij hafwa hoppet
om thet tilkommande goda / ther Gudh skal afftårka alla
Zårar / vchaff wåra Sgon : Och ingen Dödh skal
sedan wara : Icke heller Gråat / icke heller Roop /
icke heller någon Werck warder mehr : Vchan thet
skal blifwa medh oss itt sådant Tilstånd / at wij tå i Sanning skole
förnimma / thet thenna tidsens Wedermöda / är icke
lika emot then Herligheet som på oss vppenbaras
skal. Ty thet blifwer Frögd och Glädie tilfyllest / och
itt lustigt Wåsende på Guds höggra Hand erwin-
nerliga. Ther skal wara ewigh Frögd öfwer wårt huf-
vudh / Lust och Glädie skole wij få / och Werck och
Suckan måste bortgå / såsom wij hörde vchaff wår Text.

Vchi hwilken Text Propheten synes tala icke allenast om
thet Frögd och Glädie som Guds Folk och Herrans Förlöste
vchur thet Babyloniske Fångelse skulle bekomma / tå the lumme
igen til Zion eller Jerusalem ; vchan och enkannerligen om thet
Glädien som skulle blifwa medh Nyia Testamengens För-
sambling när hon skulle blifwa förlöst vchur Mörkret och He-
dendomen / och komma til Zion och Messie salighgörande
Kunskap. Eliest så hafwer och Propheten vchi föreläste Text
seede

Apoc. 17

Es. 35.

8.

Apoc. 11

4.

Rom. 8.

18.

Pl. 16.

11.

seede vppå thet Tilstånd som är medh Gudz kåre Barn / både
 vthi thetta och thet tilkommande Liffvet : Här är Werck och
 Suckan / Sorg och Wedermöda : Men thet blifwer ewig
 Frögd öfwer theras Husfrudh. Ther måste Wärd
 och suckan bortgå / men Lust och Glädie skole the få.
 Och medan thenne Prophetiske Text merckeligen och wäl kom-
 mer öfwer eens medh thenne närwarande Christelige Begräf-
 ning : Ty wele wij effter thes Anledning vthi HERRANS Fruch-
 tan thesse effterföljande tvenne Stycken öfwerwäga och be-
 tänckia / såsom :

- I. Om thetta Liffsens Wärd och Suckan /
Sorg och Wedermöda.
- II. Om thet tilkommande Liffsens Ewigha
Frögd / Lust och Glädie.

Gudh låte thetta skee / sino Rampne til Åhra / them Be-
 dröfwadom til Tröst / och os sampeligen til Bybyggelse.

Thet Första Stycket.

S Wadh thetta Liffsens Wärd och Suckan / Sorg
 och Wedermöda widhkommer / så kan then samma bäst
 beskriuwes och förståas / när man / som förr är sagde /
 confererer och håller henne til hoopaa med Israels Barns Til-
 stånd vthi Sknen. Ty lista som thet war swårt för them at
 komma in i Sknen ; The måste gå ther in igenom röda haf-
 wet : Thet war swårt för them at wandra ther i 40. Åhr / och
 wara

vara alla handa Besvär vnderkastade / Såsom Kriigh / By-
roor / Hunger / Forst / Pestilencie och annat sliffte : Thet war och
swåre för them at komma sådan / ty the måste wandra igenom
Jordans Flodh / förr än the kommo in vthi Canaans Land :
Ita ingressus tuus o homo flebilis : progressus debilis :
Egressus horribilis. Allså är tin Ingång o Menniskia / så-
ger Augustinus : gräteligh / tin foregång swagh och bedröfwe-
ligh : Tin Bihgång försträckeligh. När man wil thetta nå-
got nogare öfwerwåga och betänckia / så finner man i sanning /
at thet sigh så hafwer medh Menniskionnes Lefwernes Lopp.

I. Ty wil man effertänckia Menniskionnes Ingång til
thetta Liffwee / så är Menniskian aff Quinno född /
säger Job / Thet är / som David thet vthi Psalmen förklarar :
Hon är aff syndeligh Sådth född / och hennes Modher
hafwer henne i Synd afladt / och för then skul kallar henne
Paulus aff Naturen Wredennes Barn. Och thetta
syndeliga Afstande och Födande går inett aff vthan sorg och we-
dermödo / När Quinnan föder Barn / hafwer hon
Sorg / säger vår h Erre : Och Gudh hafwer för syndennes
skul lagdt henne mycken wedermöda vppå så hon aflat
hafwer / och hon skal föda sin Barn medh sweeda /
ståar vthi then första Mosis Book. Sedan när Menniskian
född är / så är hennes första Röst Gråat : Puer qui na-
scitur, a ploratu incipit, nec ridere potest, sed statim
natus plorat, & propheta fit suæ calamitatis, Ett Barn
som födes / begynner medh Gråat / och kan icke lee / vthan gråter
strax thet är föde / och blifwer en Propheet om sin egen We-
dermödo / säger åter Augustinus.

Job. 14. 1

Pl. 51. 7.

Eph. 2. 3.

Joh. 16.
21.

Gen. 3.
16.

Sap. 7. 4

Och så hafwer thet sigh medh Menniskionnes Ingång
B i thet

til thetta Liffwet. Hwilkken Betrachtelſe ſkal företa all Högh-
färd och andras föracht ſom hoos en part myckit finnes i werl-
den. Ty vthi Ingängen til thetta Liffwet hafwer ingen någon
prærogatiff eller fördeel för then andra. Wij födes allesam-
mans både Swerheet och Bnderfäter/ högh och lägh / fattigh
och rijs/ medh Synden / vthi Kröpligheet och nakenheet hijs til
Werlden/ ſå at then aldra wiſſeſte Konung Salomon hölt ſig
i thetta fallet inett bättre eller högre än andra Meniſtior/ ſåhan-
des: Jagh är ock een dödelligh Meniſtia ſåſom an-
dra/ födder aff thet Meniſtio ſlächte ſom förſt ſka-
pat war: Ty ingen Konung hafwer någor annor
begynnelse til ſijn Födelse; Bthan alla hafwa ena-
handa Ingång til Liffwet och likka Bthgång. Och
David then mächtige Konungen och Hielen förhooff ſig icke
vthaff ſitt Konungzlige Wälde / vthan talade liuſtigen medh
ſina Bnderfätare/ och ſerdeles när the woro tilhoopa vppå en
Rijsdagh i Jeruſalem / kallade han them ſina Bröder.
Och ſå råder Syrach: Ju högre tu äſt/ ju meer ödmius
ka tigh/ ſå warder tigh Herren huld.

II. Wil man och beſtoda Meniſtionnes fortgång i thet-
ta Liffwet/ ſå talar thet om Job i liſla mätto/ ſalunda: Men-
niſtian leſwer en liſten tiidh/ och är full medh Dro-
ligheet/ wärer vþ ſom itt Blomſter / och faller aff/
ſnyr bort ſom en Skugge och bliſwer icke. Bekriſ-
wer alſå then Gudfruchtege Mannen/ Meniſtionnes Wes-
dermöda/ och affmäler then ſamma ſåſom en andelligh Orator
aff thes Kortheet/ och Droligheet. Såſom och then gamla
Patriarchen Jacob gjorde/ när han ſtoth för Konung Pharao
och

2a Pa. 7, 21.
1. 6.

2. Chro.
29, 2.

Syr. 3, 26

Job. 14, 7.

och bleff tillfrågat huru gammal han war / säyandes : **Mins**
älendes tijdh är hundrade och trettiyo åhr / listen Gen. 47,
och onder är mins älandes tijdh / och räcker icke til 9.
mina Fäders älandes tijdh. Klagar altså then gamble
 Mannen i lista måtto som Job öfwer Menniskionnes forta
 och älanda tijdh. Och beskriwa the både thetta Menniskio-
 nes Lefwerne / förnemtigen vthaff thesse twenne ting.

1. Först aff thes Kortheet / thes förre kallar Jacob sins och
 sina Fäders älandes tijdh listen / och Job förlifner then tidsen
 widh ett Blomster / som snart växer vp och snart faller aff :
 Alltså är Menniskian i sct lefwande / hon blomstras såsom
 ett Blomster säger David / och när Wädret ther öf- Psal. 113,
 wer går / så är thet intet meer ther. 15.
 Propbeten Je- Esa. 40,
 saias brukar och samma listnelse / säyandes : **Allt Kött är** 6.
Höö / och all thes Godheet är såsom ett Blomster i
markene : Hööt torkas bort / Blomstret förwisnar.
 Och thetta skal påminna oss / at wij alltidh hälle oss bereedde eo-
 moot Döden och icke procrastinere eller yppstute wår Bee-
 redelse ifrån then ena tiden til then andre / ty wårt Liff flyr
 så hastigt bort listasom en Slugge / och såsom ett Blomster has
 stelige förfaller / wårt Liff går snart sin toos lista som Psal. 90,
 wij fluge bort / ståår i Psalmen / och thet går som Poeten 10.
 hafwer sagde :

*Nemo tam Divos habuit faventes,
 Crastinum ut possit sibi polliceri.*

Thest förre warnar och Salomon at man skal icke göra
 sigh säter öfwer sin Liffstijdh / säyandes : **Beröm tigh icke** Prov. 27,
aff Morgondagen / ty tu weet icke hwad i dagh 1.
Dij henda

henda kan. Och Syrach råder: Fördrögh icke at om-
 wända tigh til HERran / och skjut thet icke ifrån
 then ena Dagen in til then andra / ty hans wrede
 kan hasteliga komma. Ar för then skul rådeligit / at een
 Menniskia dageligen beder medh David/ och säger: HERre
 lär mig/ at thet måste få en ånda med migh/ och mitt
 Lufft ett Måål hafwer och iagh hadan måste. Och
 salunda beskrifwes Menniskionnes Lefwerne aff thes fortheet.
 2. Sedan beskrifwes thet aff thes ålend och oroligheet/ ty
 Jacob kaller sin och sina Faders tijdh en ålendes tijdh/ och Job
 säger/ at vhi then lilla tijden som Menniskian lefwer/ så är hon
 full medh Droligheet/ och thet hafwer sigh så i sanning / ty
 Menniskian hafwer icke allenast dageligh oro och bekymmer/
 vthan och många bedröfwelige Nätter/ som han annor-
 stådes talar/ ja thet går som Syrach säger/ at när een Men-
 niskia om Nattenne på sinne Sång hwijlas och sof-
 wa skal / komma henne många Tanckar före. Och
 medh thenna swåra Droo och Ålendheet / föllier intet annat på
 åndelychtenne/ ån så fång möda och bekymmer/ så som Salomon
 säger: Alla Menniskiors wår och alt thet hon gör
 vnder Solenne/ thet är icke annat ån möda/ Jem-
 mer och Fåfengeligheet. Så måste och Menniskian / för
 vthan thetta bekymbret/ wåra många Förändringar vnder ka-
 stadt/ som henne icke listet gra vera och beswåra här i Werldens
 In eodem statu non permanet. hon blifwer intet altijdh v-
 thi lijfa willkor och tilstånd. Irus & est subito, qui modo
 Crasus erat, then blifwer hastigt fattigh som war tilförende
 rijk/

Syr. 8.

Pl. 39. 6.

Job. 7. 3.

Syr. 40.

4.

Eecl. 2.

11.

riff / til Exempel: Job wår om Morgonen en wålbehållen Job. 1.
 Man / men om Afftonen hade han alt förlorat. Sij / således
 hafwer thet sigh medh thenna Werldennes lop / fortuna vo-
 lubilis errat. Lyckan hwålfwer offta omkring / och thetta war
 orsaken / at när Apelles bleff tilfrågat / hwis han hade affmålat
 Fortunam sittande och icke ståndande / hafwer han swarat :
Quia loco stare non potest. ty hon kan icke stå på ett wist rum. Stob.
Serme
130.

Nu all then stund thetta timmeliga Lefwernet hafwer så-
 dana beswår medh sigh och är fule medh Droligheet / ostadigheet
 och bekymmer / så är tå thet bästa Rådet / at man intet förmyc-
 ket slår sina Tånckar på thetta oroliga / mödosamma och osta-
 diga wåsendet / Behan tåncker yppå thet tilstundande säkre och
 warachtige goda / som ofwan til är / thet intet ondt warder Ps. 19. 100.
 och wedersarandes / och ingen plåga skal nalkas wå-
 ra Hyddo. Och så mycket om Menniskionnes Fortgång i
 thetta Lijfwet.

III. När man och wil betånckia Menniskionnes Bihgång
 ifrån thetta Lijfwet / så är thet Menniskian förelagt en
 gång döo : Thet är thet gamla förbundet / Men-
 niskia tu måste döo : Och ingen Menniskia lefwer
 som icke måste see Döden : Såsom Striffen thet om
 talar. Jam olim istam Sententiam Natura tulit, Natu-
 ren hafwer långo sedan fält then Sentens sade Anaxagoras / Laert. L.
2.
 når honom bleff sagdt at han skulle döo : Och thetta är ett så-
 dant ineuitabile fatum, at thet emoot hielper hwarcken Råd
 eller Dåd: contra mortis imperium, nullum est reme-
 dium. emoot Dödzens wålde finnes ingen Låfedom.

Såsom nu thetta är försträckeligt för the Ogudachtige /
 Nam mors peccatorum pessima, The Syndares dödh
 B ij är ondt /

- Exod. 15,
5.
Pl. 49, 15. är ond/effier som the blifwa boreta medh Liff och Siäl. The
falla at Botnen såsom Stenar: The liggia vthi
Helsvetet såsom Fäär / Döden gnager them: Så
är thetta och ther emoot trösteligit för the Gudfruchtige / Nam
prætiola mors sanctorum, ty the Heligas Dödh är dyrbar/
Phil. 1, 3,
Chrysol. Döden är them een Vinning / Et perfectæ securitatis
ingressus, och en Ingång til fullkomligh Sâkerheet.
Elliest är och thet här wäl til at märckia som Job talar:
Job. 14, 5. Menniskian hafwer sin förelagda tijdh / hennes
Månaders taal är när HErran / han hafwer satt
henne ett Måål före / ther vthöfwer warder hon
icke gängandes: Menniskian weet fuller intet stelff sin
Liffstijdh eller när hon döo skal/ men GvDh weet alle sådane:
H Erre tijñ Dgon sågo migh så iagh ännu oberedd
Psal. 139,
16. twar / säger David/ och alla Daggar woro vthi tine
Böck streffne/the än warda stulle / och ingen aff
them kommen twar. Så hafwe wij hwar och en wår fö-
relagda tijdh/både til at lefwa och döo / och när wij wandre vthi
wår Kallelse/och besalla wår Gudh wåre Liff och Anda / så
kan ingen wara så mächigh / som wår förelagda tijdh / affskära
Job. 10,
12. eller förhindra kan / ty H ERrans Bpseende bewarar
Matt. 10,
Pl. 9, 11. wår Anda: Alla wåra Hufvudhäär äre räknade /
Dch H Erren Gudh hafwer befalt sinom Englom
om oss/at the skole bewara oss på alla wåra twågar.
Men är wår tijdh kommen/så kunne wij trösteligen yndergifs
wa oss GvDz nådige Förshyn / och tåleligen sticka oss ther til/
2. Tim,
4, 6. säyandes medh Paulo: Tijden tilstundar at iagh skal
stillas

Skillas hädan: Och effter min tijdh och stund nu kommen
är / så äftundar iagh Skillas hädan och wara medh Phil. 1, 23
Christo.

Thenna Låran om Menniskiones Lijfs-tijds måål / må-
ste man rätt förstå / så at man icke selsff på något sätt förkortar
sin förelagda tijdh / menandes sigh lijfwål hinna til thet Målee
som Gudh honom förelagde hafwer. Stoici Philosophi haf-
wa statuerat vthan något anseende til föregående Orsaker
fatalem necessitatem moriendi. så at een Menniskia må-
te omkomma på hwadh sätt thet hållst ssee kunde / så skulle thet
lijfwål wara hennes förelagda tijdh. Men thet war orätt / ty
man måste wandra vppå sina wägar / man måste icke fresta
Gudh / och gifwa sigh öfwerdädeligen i Sabra / ty then som
älsker Sabran / han blifwer bortto thet vti / säger wis- Syr. 2, 27
se Mannen Syrach. Men then som wil hafwa någon Reg-
la thet aff han kan weeta / om han skal kunna hinna til sin före-
lagda tijdh eller icke / så finner han then hoos Salomon medh
thesse ord: Herrens fruchtean förmerer Dagarna / Prover. 10, 21
men the Ogudachtigas år warda förkortat. Och
thetta ware så talat om Menniskiones Ingång til thetta vsta
Lijfwet / om hennes Fortigång genom thenna loretta och älcnda
tijden / såsom och om hennes Vthgång ifrån thetta Lijfwet ige-
nom Döden.

Nu fråges til ett Beslut på thetta förre Stycket / hwat
vthaff thetta timmeliga bedröfweliga Menniskiones tilstånd
och på sidstonne selsfwe Döden sigh förorsaker? The hednisse
Philosophi hafwa meent thet wara naturligt / at när Men-
niskian en tijdh hafwer lefwat och hennes humidum Radica-
le är förkortat / så måste hon affgåå / lijka som ett Lius socknar
vth /

vth/når thet hafwer ingen Dlia eller annat Nutriment som
 thet långre föda kan. Thetta kan fuller något vara: Men
 råtta Huswud orsaken til thenna tidszens wedermöda och self-
 wa Döden/gifwer Moses iilkänna vthi Psalmen medh thet
 Psal. 90, se Ord: HErre/ thet gör tijn Brede at wij så förgås/
 7. och tijn Grymheet at wij så hasteliga hadan måste.
 Men hwadan kommer thenna HErrans Brede och Grym-
 heet/mätte någon fråga? Ty HErrn är ju en sådan Gudh/
 Sap. II, som älsker Lifwet / och wil icke afflåta at göra Menniskian
 Jer. 32, godt. Thet kommer vthaff Synden/ty hon hafwer fördt alt så-
 dant medh sigh hie i Werlden/ såsom Striffen talar: Tge-
 Rom. 5, nom ena Menniskio är Synden kommen i Werl-
 12, dena/och för Syndennes skul Döden / Och är så
 Rom. 6, alla syndat hafwa: Och annorstädes står: Döden är
 23, Syndennes Lödn.

Så kunne wij tå intet förvndra of öfwer thetta timmelis-
 ga Lefwernes beswär/ eller öfwer selfwa Döden som thet vpp-
 på föllet / anthen thet drabbar vppå of selfwa eller vppå våra
 färfomma här i Werldenne / ty thet kan intet annorlunda wa-
 ra: Wärd/ suckan/wedermöda/och på sidstone selfwa Dö-
 den måste wij vara vnderkastade/ty wij hafve syndat/wij haf-
 we medh våra Synder intet annat förtient. Iustus est Do-
 minus & recta iudicia ejus. HErrn är rättferdigh och hans
 Domar äre rätte. Wij måste för then skul säya/når of något
 Psal. 119, sådant wedersars: Fiat voluntas tua Domine, &c. HErr-
 re skee tin wilie såsom i Himmelen så ock på Jordenne. Och
 så mycket om thet förra Stycket.

Thet

Thet Andra Scycket.

TV följer thet Andra om thet tilkommande Liffzens
 Hertilgheet / thet om wår Text så talar : Ewigh
 Frögd skal wara öfwer thetas Hufwud/
 Lust och Glädie skola the få. Vthi gemeen hafwer een
 Röst aff Himmelen talat och sagde : Salige äre the Dö-
 da som i HXRanom döo / the skole hwiila sigh i
 från thetas Arbete. Medh hwiilla Ord förmåles hwadh
 Tilstånd thet blifwer medh the Gudfruchtiga effter thetta Liff-
 wet / nembligen the äre salige och skole hwiila sigh ifrån sitt Ar-
 bete. Men huru skole the hwiila sigh? Sålunda säger Salo-
 mon : At Stoffet eller Kroppen kommer til Jord igen/
 såsom thet warit hafwer / och Anden eller Siälen kom-
 mer til Gudh igen / then henne gifwit hafwer. Thet
 är / Kroppen blifwer vthi Jorden / hafwer thet Rös och Hwi-
 la / såsom vthi sin Sofwelammar och Hwiilokammar ; Men
 Siälen blifwer vthi Guds Hand och intet Döds
 Quaal kommer widh henne / Corporis receptaculum
 fit Terra, animæ cælum , Jorden tager widh Kroppen / och
 Himmelen Siälen / doch blifwa Siäl och Kropp icke alltidh
 äffilde / Vthan vppå then yttersta Dagen skola the komma til-
 hupa igen och ingåå medh hwar annan / vthi een ewigh Glädie
 och Saligheet. Fine Döda skole lefwa säger Propheten /
 och medh Lefamen vppstå igen / och så säger Evangeli-
 sten / skola the Rättferdige ingå vthi ewinnerligt
 Liff. Och thet blifwer een ewigh Frögd öfwer thetas Huf-
 wud/

Apoc.
14, 11.

Ecc1. 12,
7.

Sap 3, 1.

Ec. 26, 19

Matt. 25,
46.

wud/Lust och Glädie skola the så. Thenna Glädien wele wij nu wijdare of til sinnes föra / och

1. Först/beskoda then samma Glädien/
2. Sedan see til huru wij vthaff henne måge deelachtige warda.

I. Hwadh Glädien widkommer så ändoch Apostelen säger:
 1. Cor. 2,
 9.
 Ut intet Dga hafwer seedt / och intet Dra hört /
 och intet är stigitt vthi någons Menniskios Hier-
 ta/hwad Glädie Gudh of bereedt hafwer / Såsom
 och then Christeliga Kyrkia plåger siunga :

På Jorden finnes ingen Man /
 Som någon tindh vthsåna kan/
 Then Frögd of Gudh wil skänckia.

Doch wil man ther om så mycket tala/som man kan/ och
 of vthi Skrifften förnemblig st vppenbare är. Så affmålär
 of then helga Skrifte then tilkommande Herligheeten / vthi
 twenne besynnerlige ting / nembligen / vthi een ovthsäyelig
 Klarheet/och een ovthsäyelig Glädie.

Klarheten angår både Kropp och Siäl: Siälen skal
 blifwa förnyiat til Gud; Belåte/ther effter hon i förstonne skas
 pat war. Nu wore våre förste Förälrdar Adam och Ewa i be-
 gynnelsen fullkommeligen wisse och förständig: The hafwa rätt
 kändt Gudh och wist hans wilia: The hafwa förståde sigh på alla
 jordesta ting och ther af är komit at Adam kunde gifwa all Crea-
 tur namn effter theres Qualiteter och Egenstaper: Han haf-
 wer och strax kändt Ewam/och wist at hon war gifwin hond til
 hielp/oañseedt han aldrig tilförende hade seedt henne/eller hört
 ther aff. Allså warde ock wij / vthi thet tilkommande Liffwet
 begåf

begåfwade medh fullkommeligh Wijsheet och Förstånd: Wij
 skole intet meer ther såsom här. see genom en Spiegel/ vchi styck
 Lewijs vchi ett mörcke Saal / vchan Ansichte emoot Ansichte: I. Cor. 13.
 Wij skole ther förstå Gudz obegripliga Domar och ovtvans
 sakelige Wägar / huru vnderliga han hafwer förde och vchi thes
 ta Lijfwet: Wij skole ther befinna at G: Ddh hafwer all ting
 wäl beståle/ och them som honom här i Werldene hafwa ålskat/
 hafwa all ting tient til thet bästa. Elliest skole wij och ther blif
 wa begåfwade medh fullkommeligh Rättferdigheet och Helig
 heet/ och icke meer kunna falla eller synda / som thet skedde medh
 wåra första Föräldrar i Paradijs. Och sådan blifwer Si
 lennes Klarheet.

Kroppen skal och blifwa förklarad / och Christi förklara
 de Lefamen lijf. Såsom nu Christi Lefamen war effter Bp
 ståndelsen odödeligh: Så skole och wåre Kroppar wårda / in
 gen Dödh blifwer rå meer. Såsom Christi Kropp behöfde Phil. 3.
 ingen Maat eller Dryck effter Bpståndelsen / Så skole och Rom. 6.
 wåra Kroppar intet meer hungra eller törsta. Såsom Christi Apoc.
 Kropp war effter Bpståndelsen och är nu klar och liws / såsom 21.
 han och syntes widh then Förklaringen som skedde på Berget; Apoc. 7.
 Så skole och the Rättferdige stjina såsom Solen i thes Fa
 ders Rike. Korteligen och vchi summewijs beskriwewer Pau
 lus thenna Klarheeten med thesse Ord: Thet warder sååde Matth.
 förgängeligit / och skal vpstå oförgängeligit. Thet 17.
 warder sådt i snypligheet / och skal vpstå i Herlig
 heet. Thet warder sådt i fröpligheet / och skal vp
 stå vchi Krafft. Thet warder sådt ett naturligit Matth.
 Lefamen / och skal vpstå ett andeligit Lefamen. Och 13.
 sådan blifwer Kroppsens Herligheet / Caro locia crucis, erit I Cor. 15.
 etiam 42. 43.
44.

Job. 19,
25, 26.
27.

Matth.
26, 30.

etiam locia lucis, Röttet som hafwer varit deelachtigt aff Korset / skal och blifwa deelachtigt aff Klarheeten / hafwa the Gambla sagt: Och ther medh tröstade sigh Job vnder sijn stora Wedermöda / sävandes: Jagh weet at min Förlossare lefwer / och han skal på sidstonne opväckia migh aff Jordenne / och iagh skal sedan medh thesso minna Hudh omklädd warda / och skal i mitt Rött få see Gudh / honom skal iagh migh see / och mijn Sgon skola skoda honom / och ingen annan. In Summa / ther blifwer en outhäpelig Hårligheet både på Kroppens och Siälens wägnar / wij blifwa ther lijke som Gudz Englar i Himmelen.

Glädien anseer Rummet dijt wij komma skole / och thet lustiga omgånge som ther skal blifwa.

Psal. 16,
11.

Joh. 7.

2. Cor. 5.

Rummet kallar wår h. Erre Paradijs. Esom nu thet Jordecke Paradijs war en mächta lustigh Ort; Så blifwer vthi thet Himmelska / Glädie til fyllest och lustige Wäsende på G. V. D. z höggra Hand erwinnerliga. Och så stor Sorg thet war för Adam och Eva / när the blefwe stötte vthur thet Jordecke Paradijs / thet Hierta må brista som thet wiste / hwad glädie Adam släppte. Så stor / ja myckit större blifwer Glädien när wij komma vthi thet Himmelska Paradijs. h. Erren Christus kallar thetta Rummet sijn Faders Hws / then himmelska Boningen tije han boregången är til at bereeda oss Rum: Han förstår then Byggningen som aff G. V. D. hi bygd är / och thet Huset som icke medh Händer giordt är / vthan ewigt är vthi Himmelen. Paulus kallar thetta Rummet / then tridie Himmelen / tije han säger sigh

ger sigb en gång hafwa warie vpryekt / och hörde thet ovesfä-
lige Ord/hwilka ingen Menniskia säya kan. Vthi Johannis
Oppenbarelse blifwer thetta Rummet förliftnat medh then skö-
na Staden Jerusalem/och thes herliga Tempel / hwilka bädhe
woro såsom Mirakel vthi heela Werlden : Sådant och än tå
myckie herligare/är thet nyia himmelska Jerusalem/ hwilket be-
skrifwes vara bygdte merendeels aff klaart Guld och ädla Ste-
nar. Elliest så kallas thetta Rummet vthi Skrifften : Gudz
Hand/Abrahams Sköote/ ewigh Arfweedel / ewigh Rod och
Hwijsla/2c. Säsom nu thet är wäl behället / som man håller v-
thi siin Hand; Säsom ett Barn är trygt vppå siins Moders
Sköote: Säsom thet är Frögd när man skiffter Byte: Säs-
som en Dagekarl gläder sigb när thet lifder åt Afftonen / och
han får hwijsla: Alltså bli wer thet och vthi thetta Rummet: In-
gen skal thet kunna ryckia of vthur Gudz Hand: Wij skole thet
blifwa trygge och säkre vthi Abrahams Sköote: Så frögda of
vthaff then ewiga Arfwedelen: Och hwijsla of vthi then saliga
Noligheeten ifrån all Möda och Arbete. Och således föllet
Glädie medh Rumet tijt wij komma skole.

2. Cor.
12.

Apocal.
21o

Thet liustliga Umgänge som thet skal blifwa / hafwer
och een ovesfäneligh Glädie medh sigb: Ty wij skole thet kom-
ma til then ofaliga Engla Skaran/ til the Förfföddas
Försambling som i Himmelen äre beskreffne / til Gudh som al-
la dömer/ til the fullkomblige rättferdige Andar / och til nyia
Testamentens Medlare Jesum Christum. Thet
är/ wij skole komma til Gudh then helga Treefaldigheet / Gudz
helga Englar/och alla Gudz vthforade Barn / och medh them
alla skole wij conversera och umgå/ icke säsom medh obekände/
vthan bekände. Ty wij skole thet vthi ett Dgnableck lära känna i-
gen alle helge Patriarcher, Konungar, Propheeter, Apostlar och

Hebr. 12,
22, 23.
24.

Martyrer. Lijka som Petrus widh Christi Förklaring kände strax igen Mosen och Eliam / oanseede han ingen aff them tilförende medh sin Sgon seede hade.

Och för thetta liusliga Samquem skall / blifwer thet eswiga Liffwet vthi Skriffen lijknat widh ett Bröllop och lustig Måltidh / ther många skole komma tilsamman ifrån Stan och Wästan och sitia til bordz medh Abraham / Isaac och Jacob. Och såsom man widh sådana Bröllop och Måltider plågar hålla liusliga Samtaal ; Så skal vthan twifwel tå widh then himmelska Måltiden blifwa talat om Gudz dräpeligå wårck / om the Mysterijs och Hemligheter / som wij vthi thetta Liffwet

Rom. 8. fulkommeligen icke hafwa förstådt : Tå skole wij fråga Fadren hwad honom hafwer beweeckt / at han icke hafwer skonat sin enda Son / vthan gifwit honom vth för os alla : Tå skole wij fråga Sonen / hwad honom hafwer beweeckt / at ändoch han war i Gudz skepelse / råknade han icke för rooff Guds i jemlikt wara :

Phil. 2. Vthan förnedrade sigh / tagandes på sigh en Tienares skepelse / och wardt lijka som een annor Menniska / och i åthåswor funnen som een Menniska / ödmjukade sigh selff / wardt lydigh in til Döden / ja til Korssens Dödh. Tå skole wij fråga then helge Andå / hwad honom hafwer beweeckt / at han genom Evangelium hafwer vptåndt Troon vthi os och fördt os til wår Herre Christum. Och när wij tå vthan twifwel til swar wardt förnimmandes at Fadrens / Sonsens / och then helge Andes ovtå säyelige Kårleek hafwer them ther til beweeckt / Så blifwe wij

Joh. 3. vpwäckte til at therföre lofwa och prijsa Gudh / och hålla Sabbathum ex Sabbatho. then ena Sabbathē effter then andra.

Esai. 66. Sij / sålunda beskriwwer then helga Skrifte then Glädie och Herlighheet som på os vppenbaras skal / och så wijda kunne wij henne vthi thetta Liffwet förstå / och then öffriga Kundskapen

pen måste wij spara / til thes wij komma tijt / och så see Gudh
Ansichte emoot Ansichte. vthi thet himmelska Wäsendet / så
thet kommer som fullkommeligit är.

II. Men låter of nu til thet Andra märckia huru wij skole
blifwa deelachtige vchaff then himmelska Glädien? Zy man
finner at thet om äre ärskillige Meentingar vthi Werlden / och
alla sökia icke på lijka sätt / at blifwa thet aff deelachtige.

Hedningarna/som anthen aff Natursens-Liws eller Mos-
sis och Propheternas Böcker hafwa troodt och hoppas effter
thetta lifwet ett odödeligit och bättre tilstånd / the hafwa meent
sigh thet aff kunna blifwa deelachtige per exercitia virtu-
tum igenom Dygdens öffningar / och för then skul hafwa the
öfwat sigh vthi alla lofliga Dygder / Ja mycket meer än wij
Christne / ty werr nu göre. Och thetta kunde fuller något wa-
ra / at minstone war thet mycket berömeligit hoos sådane Folk:
Men doch lifwäl medan the inett kände then rätte Guden och
then han sändt hade Jesum Christum / så hafwa thetas öffning-
gar i så mätto varit fåfanga: Zy thet är omöjeligit at tackias
Gudhi vthan Troon / och alt thet som icke steer aff Troon på
Christum thet är Synd.

Joh. 17.

Hebr. 11.
Rom. 14.

Judarna sökia til at blifwa deelachtige aff then tillkom-
mande Glädien / icke så mycket effter Gudz Ord / som effter
theres egne Försäders Stadgar: Men thet är och fåfänge / sä-
ger Gudh hoos Esaiam / Serdeles effter både the så wäl som
Zurkarna / sökia thet vthan Christo: Zy thet är vthi ingom an-
drom Saligheet / än honom allena / och then som icke troor So-
nen / han troor icke heller Fadren / och then som icke hedrar So-
nen / han hedrar icke Fadren som honom sändt ha / wer.

Eesai. 29.

Act. 4.

Joh. 3.

Men wij Christne skole sökia til at blifwa deelachtige vt-
aff then himmelska Glädien igenom Troona på Herran Chri-
stum /

- Joh. 14. stum / som är Wägen / Sanningen och Lifswet / och ingen koms
 mer til Fadren / vthan igenom honom. Och hwilken som troot
 Joh. 3. på honom / han skal hafwa ett ewinnerligt Liff. Eliest säger
 1. Cor. 2. och Paulus / at Gudh hafwer bereede then himmelska Salig-
 heeten för them som honom älsta; Nu älskar then Gudh som
 Joh. 14. håller hans Budh; then migh älskar / han warder hållandes mijn
 Budh / står vchi Evangelio. Hwad äre thet för Budh / som wij
 1. Joh. 3. hålla skole? Thetta är hans Budh säger Johannes / at
 23. wi skolom troo på hans Sons Jesu Christi
 Joh. 17. Namn / och älsta oss inbördes. Sonen måste wij troo
 1. Joh. 2. och höra / ty thet vchi står thet ewiga Lifswet / och hwar och en
 som nelar Sonen / han hafwer icke heller Fadren. Och thet
 1. Joh. 4. ta Bodet hafwe wij thet tempte aff honom / at then
 21. thet älskar Gudh / han skal och älsta sin Broder.

Wil nu någor weta om han skal bliwa deelachtigh / vch-
 aff then ewigha Saligheeten eller icke / han behöfwer intet
 phantisera thet effter vchi Gudz heemliga Råd eller Decre-
 to, vthan hålle sigh widh Gudz vppenbarade Ord / och pröfwe
 sigh thet effter / om han älskar Gudh och sin Nästa / som honom
 bör; Finner han thet hoos sigh / så kommer han vchi then ewiga
 Glädien / fast om han än finner några feel och Swagheter thet
 2. Cor. 11. tempte / så tröste sigh thet widh at Gudz Råd är krafftigh vchi
 the Swaga / och then gode Guden skal och i thetta falles / full-
 Phil. 1, borda thet goda Wårcket som han begyne hafwer in til Jesu
 Christi Dagh.

- Nu wäl signat ware Gudh / och wårs Her-
 1. Petr. 1, res Jesu Christi Fader / som oss för sina Barm-
 hertigheet hafwer födt på nytt / til thetta oförgän-
 geliga

geliga Ursuwet vthi Himmelen thet wiij här tröste oss
medh/igenom Trona/ och thet hoppes så/ såsom vår
Troos ändalyckt/ nembligen Siälarnas Saligheet.

Och thetta må så vara talat öfwer thenna Materia. wiij
hafwe hörde först om thetta Liffzjens Wärd och Suckan/
Sorg och Wedermöda.

Sedan om thet tillkommande Liffzjens ewiga Frögd/
Lust och Glädie/ och så mycket hafwe wiij wäl kunnat fatta/ at es
hwadh oss i thenna Werlden uppåkommer/ så kunne wiij lijkwäl
oss trösta medh Paulo/ at thenna tidsens Wedermöda
är icke lijka/ emoot then Herligheet / som på oss up-
penbaras skal.

Rom. 8.
18.

Huru nu thenna Text kan appliceras til thenna Hög-
wälborne Sal Grefwinna/ hwilens Begraffning wiij nu be-
gå/ thet om måste man til itt Beslutt några fåå Ord framföra.
Ther är fuller sant / at Gudh Almächtigh hafwer gifwit thenne
Hög-Wälborne Salige Grefwinnan mycket Lycka och Med-
gång här i Werlden/ och satt henne medh sin älskelige käre Her-
re/ vthi thet ena Abrestandet effter thet andra/ och thes förvtan-
rijkeligen wälsignat : Men så hafwer lijkwäl / thenne Hög-
Wälborne Salige Grefwinna thet jempte / esomofftast fått
weeta / aff thenna tidsens Wedermöda/ Sorg och Bekymber.

Man förnimmer at hon strax i sin Barndom beswer måst
begynna at dricka Bedröfwelsens Kalk / i så måtto / at hennes
Salige Herr Fader är henne igenom Döden ifrånfallen / och
hafwer thenne Kalken warit så mycket swårare / at icke mycket
länge ther effter/ äre och två hennes unga salige Bröder igenom
Döden bortryckte vthi Tyskland / tijt the för theses Studier
skull förstickete woro/ och är altså hon medh sin Salige Frw

Moder effterlempnat vthi Sorg och eensföreligh Lågenhet.

Sedan när Gudh igenom ett önskeligt Ehtenskap hafwer täcktis at gifwa thenne Hög-Wälborne Salige Grefwinna någon Frögd och hugnat / och medh Liffz-Arwingar wäl-signat / så hafwer hon åter på nytt måst taga emoot then hellsamma Bedröfwelsens Kalk / och bortnista sina kåre Barn thet ena effter thet andra / så at man wäl kan säya om hennes Leswernes Lopp som Seneca talar: Vitam hanc miscet gaudium & dolor. Thetta Liffwet är beblandat medh Glädie och Sorg. Serdeles hafwer thenne Hög-Wälborne Salige Grefwinna så måst smaka then bittra bedröfwelsens Kalk / när then grymma Döden hafwer medh een heftigh Pestilencia öfverrasakat hennes äldste Salige Son och äldste Salige Dotter vthi fremmande Land / på then tiden / när hennes älskelige kåre Herre bortta stadder war / och Sorgen för henne så mycket större: så som hon och thes förvthan vthi många åhr / mehren deels hafwer varit lijkasom eensförijande här hemma / så hennes älskelige kåre Herre hafwer måst wara vthi fremmande Land på Rijkzens och Gädernes Landzens höga Wårff och Årender / och thet gemena bästa. Huru swårt alt sådant hafwer funnat falla / för en dygdelig åchta Måla / som sin kåre Man och Barn hafwer kår / thet kan hwar och en dömma / och altså här vthaff see / at thenne Hög-Wälb. Sal. Grefwinna hafwer icke ringa varit öfswadt vthi Christi Korsh-Schola / och bepröfwat vthaff thena tidsens wædermöda såsom thet i sanning icke heller annorlunda tilgår med them som äre rätte Christne i thenna Werlden: Een ösel och jemmerligh ting är medh alla Menniskiors Leswerne / säger Syrach / alt ifrån Moderlifwet / til thes the i Jordenne / then allas wåra Moder är / begrafne

ne warda. Här är alltidh Sorg/ Fruchtan / wän-
tan/ och på sid stonne Döden : så wäl när then som
i stoor åhra sitter / som när then ringaste på Jorden-
ne : Så wäl när then som Silkie och Grono bäär /
som när then ther i grooffte Blaggarn klädd är.

Nu såsom thenne Hög-Wälborne Sal Grefwinna haf-
wer medh itt goett och Christeligit Tolamodh gått thenna Tijd-
sens Wedermöda igenom / så är hon och saligen i HERRanom
affsomnade. Hennes Siäl är i Gudz Hand och intet Sap. 3. 1.
Dödquaal kommer widh henne : Hennes salige Le-
kamen blifwer nu nedfatt i Jorden / til at förwänta then stoor
HERrans Bppenbarelse Dag. Och då skal åter Siäl och
Kropp komma tilhopa / och medh hwar andra ingå vthi een e-
wigh Frögd och Saligheet : och då skal thenne Hög-Wälborne
Sal. Grefwinna förnimma / at then Sorg / Wärc / Suckan /
och Wedermöda som här i Werlden warit hafwer / är icke liffa Rom. 8.
emoot then Herligheet som ther blifwer. Zy då skal hon medh
alle Gudz vthforade Barn blifwa och boe vthi Friidz-
husom / vthi tryggga Boningar / vthi skön Roligheet / Ecl. 3. 18.
och see Gudz Godheet vthi the lefwandes Lande : Pl. 27. 13
Ther skole the medh henne klädde warda medh hwijsa
Kläder / och Palmar i theas Händer / ropandes Apoc. 7.
9. 10.
medh höga Röft / och såna : Saligheet honom som
sitter på Stolen wärom Gudhi och Lambena. Nu
Gudh wär läre himmelske Fader förbielpe os allesammans til
thenne himmelska ewiga Herligheten igenom IESUM
Christum wär HERRA / Amen.

PERSONALIA.

D Ster som i alle Tijder en Christeligh Plågsheds warie
 hafwer vchi Gudz Försambling / at widh the Dödas
 Jordefärd och Begraffningh ihoghkomma theses
 Härkompst Leswerne och Affskedd them til äminnelse som les
 wat hafwa / och them som leswa til efterdömmen. Hwarföre
 ändoch thenne Salige Grefwinnes Leswerne och Wäsend of
 fast allom nogsampt thes förvehan är kunnige / kan man lijkväl
 innet gå förbi sådant här kortteligen och i Summewijs at vp
 reppa.

Thenne nu mere saligh hoos Gudh fordom Högwålbor
 ne Frw Anna Åkes Dotter Båat / Grefwinna til Södermöre /
 Friherrinna til Kimicho / Frw til Fijholm och Tijdöön / hwil
 lens Jordefärd wij nu begä / är aff Ridderlige Förältrar så ää
 Fäderne som Modherne född här i Kijket vchi Decembris
 Månat ähr effter Christi Bördh 1579.

Hennes Fader war then Wålborne Herre Åke Johan
 Son til Tijdöön och Ekneholm / Kongl: May. Konung Carls
 den IX. på then tiden Hertigh aff Sudermanland / Råd; ;
 Hennes Modher war then Wålborne Frw Christina Trolle.
 Hennes Fader Fader war then Wålborne Herr Johan Pe
 derson til Fijtuna och Tijdöön. Hennes Fader Modher war
 then Wålborne Frw Kirstin Åkes Dotter Tott. Hennes Fa
 ders Fader Fader war then Wålborne Herr Peder Erlands
 Son til Fijtuna / Sveriges Kijtes Råd; ; Hennes Fader Fa
 ders Moder war then Wålborne Frw Märtha Björns Dot
 ter. Hennes Faders Moder Fader / war then Wålborne Herr
 Åke Jöran Son Tott til Etosfund / Riddare och Kijts Råd; ;
 Hennes Faders Moder Moder war then wålborne Frw Mär
 tha Bengts

tha Bengts Dotter. Hennes Faders Fader Fader war then wälborne Herr Erland Peder Son til Händelbö / Riddare och RiktsRåd. Hennes Fader Faders Fader Modher war then wälborne Frw Gertrudh / Herr Byrgens Nielfons til Fyllingerum Dotter. Hennes Faders Faders Moder Fader / war then wälborne Herr Vidörn Jonson til Bliffunda. Hennes Fader Faders Moder war then wälborne Frw Brijtha Herr Måns Gustaffsons til Frufwijf Dotter / Hennes Faders Modhers Fader Fader war then wälborne Herr Jöran Åkesson Zott til Hjulberga / Riddare och Rikts Råd. Hennes Faders Moders Fader Modher war then wälborne Frw Benchta Herr Simon Körningz Dotter. Hennes Faders Moders Moder fader war then wälborne Herr Bencht Arendison til Etolsund. Hennes Fader Moders Moder Moder war then wälborne Frw Kirstin Herr David Benchifons til Etolsund Dotter.

Hennes Moder Fader war then wälborne Herr Zure Zrolle til Berquara / Riddare och RiktsRåd. Hennes Moders Moder war then wälborne Frw Magdalena Erichs Dotter Gyllenstierna. Hennes Moder Faders Fader war then wälborne Herr Årswedh Zrolle til Berquara / Riddare och RiktsRåd. Hennes Moder Faders Moder war then wälborne Frw Brijtha Zubres Dotter Bielle. Hennes Moders Fader war then wälborne Herr Erich Erich Son Gyllenstierna til Fuglewijf och Winstorp / Riddare och Rikts Råd. Hennes Moders Moder Moder war then wälborne Frw Anna Carls Dotter til Winstorp. Hennes Moder Faders Fader Fader war then wälborne Herr Byrge Zrolle til Berquara / Riddare och RiktsRåd. Hennes Moders Faders

ders Fader Moder war then wälborne Frw Kirstin Knauts
Dotter. Hennes Modher Faders Modher Fader war then
wälborne Herr Zuhre Zuhreson Biälke til Kråkerum / Ridda-
re Rijsk Råd och Marsk. Hennes Modher Faders Modher
Moder war then wälborne Frw Ingeborg Herr Peder Kör-
nings Dotter. Hennes Moder Moders Fader Fader war then
wälborne Herr Erich Erichson Gyllenstierna til Foglewijk /
Riddare och Rijsk Råd. Hennes Modhers Moder Fader
Modher war Frw Kirstin Konung Carl Knautsons den
VIII.^{des} Dotter. Hennes Moder Moders Moder Fader war
then Wälborne Herr Carl Bengeson til Windztorp / Ridda-
re och Rijsk Råd. Hennes Moders Moder Moder war then
Wälborne Frw Kahrin Herr Lage Gustaffsons Dotter.

Alf thesse företalde Föräldrar och Förfäder här i Riket
och flerestådes wälbekände / hafwer thenne Sal: Grefwinnan
hafft sitt Ursprung ; hwilken sedan hon til thenne werlden war
född / och thet effter straxt hafft til Doop och Christendom / och
således implantat i Gudz Församling / är hon effter som ähren
tilwurxe aff sine käre Föräldrar flitelligen yppoftrat och hällen
til Gudz fruchtan / och alle Christelige Dygder en Jungfrw til-
hörige och wälanstående ; Är straxt blifwen vnderättat vchi sin
Catechismo och Troos Articlar / och sedan effter handen meera
och meera worden vnderwist vchi the Snycken som hennes
Christeliga Religion / Adelige Tilstånd och willkor / så / och i frams-
tiden kunne främwia. I sin Barndom hafwer hon straxt måst
så en smaa aff Mootgång och Bedröfwelse och näppeligen
hafwandes öfwerhine sine otta år är blifwen faderlös / och
vnder sin Salige eensförande bedröfwade Moders eenskytte
Zuchtan och Förswar ; Och så förr som sedan / effter som Ähren
något

något begynte at tilwåra/hafwer hon esomofftast medh sin kåre Moder achtat på Sal. Konung Carls förste Gemåhl Frw Maria boren PfalzGrefwinna widh Keen / och effter thes dödelige frångålle / sedan någon tijdh achtat på Sal. Drottning Catharina som then tijden residerade på Strömsholm / följandes Hennes Mayestett så offta hon drogh til Hofwet / eller någon annan Solennitet war å fårde. Men sedan twenne hennes salige Bröder i Tyskland (Tijt the för Studiernes skull wore förskickade) genom Gudz försynn wore dödeligen ifrånsalne/hafwer hon sigh stådze hoos sin bedröfwade eensörjande Moder vppehållit / och giordt henne then Tröst och tienst som een trogen och ödmjuk Dotter plichtigh war och anstodh / in til thes at hon genom Gudz försynn medh sin kåre Moders och Förwanters Råd och Sameyckie år trådd och kommen i ett Christeligt Echtenkap medh sin kåre Man Grefwe Axel Drenskierna / Sveriges Rijkes Cansler effterlemnade och nu närwarande / som skedde Anno 1602. Medh honom hafwer hon all sedan lefwat i ett kärligt/eenigt och hugneligt Echtenkap nu några Dagar in på thet andra och fyratijende Åhret. Hon hafwer medh sin kåre Man haft och föde til werlden elfwe Barn / sex Söner och fem Döttrar. Ther aff twenne Söner och een Dotter så länge Gudh behagar igenlefwet / dem andre hafwer Gudz tåckts i hennes Liffstijdh at affordra. Hon hafwer i sin tijdh och så länge Åhren tillåto warit aff Gudh begåfwat medh tåmmeligh Styrelia och godh Hellsa / in til thes Gudz behagade at kalla hennes åldsta Son Herr Gustaff som allareda war kommen til then Ålder at han Saligh Kongl. Mayestett Konung Gustaff then Andre och Stoore vppwachade til Hofwa och i Fåldt / så och i Hans

Mayer

Mayestets Kammar / in til thes han i Dryskke Lågret genom Pesten bleff bortryckt; Och strax tv Åhr ther effter bortrycktes i lifka måtto genom Pesten hennes äldste Dotter Frw Kirstin Dyrenstierna / Som en ringa tijdh tilförenne war gifwin i Ehtenskap til Fäldemarskalken Wälb. Herr Gustaff Horn; Swilkas dödeliga fränfalle henne vchi sine angående åhr fuller mycket hafwer kränckt / så at Kraffterna ther igenom icke heler lijtet åre förminskade. Hafwer doch lijkwäl effter G:V:ds Willia ale draget medh Fålamooddh / sigh påminnandes thenne Werldennes Fäfängelighet och Ostadigheet / och förwäntandes Tröst och Förbättring effter thetta Liffwet.

I siet Leswerne hafwer hon warit sin kåre Man tåck och behageligh / och sigh hans Hugh och Sinne beqwåmmat. Hafwer Tilfallet tillåret theses sammanwaro / thet hafwer hon som een godh Hustru söckt och efftertrachtat / hafwer hans Kall och Tienst annat fordrat / hafwer hon ey warit honom hinderligh / Vthan sigh hans willie och goda Tyskio beqwåmmat / oachtat huru tunge och beswårlige sådane Stilsmåffor kunne falla ibland kärligt Ehta Folck. Emoot andre som hon hafwer omgås medh / thet ware sigh skylde eller ofskylde / Höge eller Låge / hafwer hon sigh förhållet til alles nöye / och ingen medh Oro eller Gerningar förargat / eller til Brede eller Misnöye förorsakat / så at alle hafwa gerna hafte hennes Umgånge: Eentannerlighen hafwer hon i sine medle Åhr esomofftast warit til Hofwa hoos Saligh Drottning Christina, och aff Hennes Mayestett mycket warit affhållen. Medh sine Lijfe hafwer hon lefwat vthan förreect och wedherwillia / medh Sämia och Kärleek / och medh andre som ringare kunne synas / wäl och wänneligen kunnat omgås och

och behällie theses Gunst och Benägenheet. I sitt Huus
 hafwer hon varit sachtmodigh / handterat sitt Dienstefolck och
 andre frommeligen / vthan Hårdheet eller Ondska. Sätte
 sitt Huus förnufteligen och wäl före / varit barmhertigh es
 moot the Fattige och Nödhforffrige / och aff then Deel / thet
 medh **G V D H** henne wälsignat hadhe / meddeelt them
 Forffrige gerna och aff en godh Willia / icke låtandes någhon
 gåå ifrån sigh ohulpen och tröstlöds / effter thet Empne och
 Förmågo som hoos henne fans. Hwadh Medgång **G V D z**
 Godheet henne och hennes Huus här i Werlden tilfogade /
 thet hafwer hon vptaghet medh Zacksamheet / Men in-
 tet slaghet sitt Hierta thet på / mycket mindre förhafwet sigh
 thet aff. Ar och någon Sorg eller Mootgång henne åkoma
 men / effter som ingen Mennistia är thet före försäkrat / och hon
 ifrån Barndomen in i sin Dödh esomofftast på åtskillige Sätte
 hafwer måst försökia / hafwer hon ey heller låtet sigh thet aff
 irra / Vthan vptaget thet ene såsom thet andre för een synner-
 ligh **G V D z** Förordning och i Stillheet och Tolamodh blifwit
 sigh stelff i thet närmeste lijk. **G V D z** Ord hafwer hon flites
 ligen hörde / och brukat ijdeligen **H E** Krans höghwårdige
 Natward til sijn Troos Secreth och Föröfelse; Hället thet
 helige Prediko Embete och **G V D z** Ordz Predikanter i tilbör-
 ligh Wyrdning och i ale sådane taget sijn Christeliga Pliche
 i acht.

Sedan nu thet Sal. Grefwinan på thet Sätte som
 företaadt är / störste deelen aff sine Åhr hade fulbrachte / och Al-
 derdomen meer och meer begynte taga öfwerhanden / så at hon
 sigh måstedeels innan sitt Huus för anstötte Swagheet skull /
 förhålla måste / hafwer hon för tw åhr sedan kände någoc affslas-
 get på sijn wänstra Sijda / hwilket hafwer förswagat hennes
 Kraft.

Kraffter dagh isfrån dagh / så at ehuru wäl hon icke medh allo år
gängen til Sång / hafwer hon likwäl intet förmått at komma
vthur sijn Döör. vthan hållet sigh inne i Huset och stilla alt in
til then 1. Junij i thetta Åhr / så hon år gången til Sång och se-
dan intet kommet på sine Fötter igen. Hafwer sigh straxt ther
på föreenat medh Gudh / gjorde sijn Christeliga Bekännelse för
sijn Siäl föriare och Gudz Ordz Predikant / anammat Syn-
dernas Förlåtelse / och thes til Syreko begått hErrans Jesu
Christi helga Natward; Ifrån then Tijden hafwer hon slaget
alt werldlygite vthur sine Zanckar / befalt sine anhörige och alle
andre til Gudz Wälsignelse och Beskydd / men sijn Siäl Gu-
dhi och wår Frälsare Jesu Christo i händer / ther medh hon och
i the sines åsynn och närwaro hafwer förlåtet theenne vsta Werl-
den; Är hädan skild frimodeligen vthan Sweda eller Wärc /
och sachtmodeligen / vthan någon Anfächning eller Wedermö-
da som skedde den 23. Junij widh Klockan emellan 1. och 2.
effter Middagen / sedan hon hade lefwat i 69. Åhr och widh på 7.
Månader / förbytandes thetta förgängeliga i ett oförgänge-
ligt lefwerne / och thetta jemmerfulla i ett ewigt Liff / ther alle
Zärer äre twagne aff hennes Sgon / och ther som år Glädie til-
fyllest / och lustigt wäsende på Gudz högra Hand ewinnerligen.
Then högste Gudh hennes Siäl ewinnerligen hugswale / gifwe
henne medh alle sine Helgon och Bihforade een frögdefull Bp-
skändelse på then ytterste Dagen / och oss sampiligen Nåde / then-
ne werldennes Besheet rätteligen at betrachta / och theenne
Sal. Grefswinnan i rättan och beståmbdan tijdh / Christeli-
gen at effterföllia / och blifwa Gudz Barn och Årf-
wingar til thet ewiga Liffwet /

A M E N.

LAUREA EXEQUIALIS

Illustrissima juxtaq; Gratosissima Domina,

Dnæ. A N N Æ Bætt /

Comitissæ Sudermoriæ, Liberæ Baronissæ
in Kymitho &c. Dominæ in Fyholm
& Tydöen &c.

Illustrissimi nec non Præcelsi Domini

Dn. AXELII OXENSTIERNII,

Comitis Sudermoriæ L. B. in Kymitho, Domini
in Fyholm & Tydöen &c. Equitis Aurati,

Regni Sveciæ Senatoris & Archi-Cancellarij &c.
P. P. &c. quondam.

Conjugis

a

LAURENTIO FRIDERICO PERINGERO,

in Colleg. Stregn. Poët. & Hist. Lectore.

Totus jam Boreas dat gemitum gravem,
Ipsa & purpureas Regia discidit
Vestes, & Roseas sunt Madidæ genas
Extra mœnia Najades:
OXENSTIERNIADUM stemmatis alterum,
Sublatum decus hinc per Liquidum æthera
Omnes jam reboant, & querimoniis
Musarum omnia personant:
Verùm Stregnesiæ Palladium colens
Nostra haud erubuit Calliope unica
Defunctam Comitem cingere floribus
Latis, tempora circiter.
Causa est, oretenus Cynthius admonet,
Hanc cui Numinis hæc est reverentia,
Inter cæligenas vivere condecet,
Testis Fama Perennis est

Nam quondam Dominam hanc Axis olympicus
Sic nobis fieri svaferat inelytam,

Magnatum ut serie sit sata postea

Divis altaq⁹ regibus :

His dein auspibus, viribus lngent,

Non Mirum est superum scandere culmina :

Et par est thalamo sollicitarier

Talem principibus Viris,

Cujusve Imperium brachia fulciunt :

Tali dico, par est, praesidium fore

Ipsas sceptrigeras, quæ neque honoribus

Effert indomitum caput :

Sed quæ sorte Maris noverit optimè

Uti, quæq⁹, foris pauperibus pia,

Ac affabilis, ac mitior omnibus,

Speculum ac relligionis est.

Ergo & Dis superis cuncta recepta fert

Hæc quod connubiò protulit undecim,

Et regni & generis pignora quæ rata,

Trinâ prole superstite :

Sex denas ut aristas numeraverit

Felix cumque novem, quæso quid obstitit,

Quin hanc suscipiant Ætherei Chori

Quæis ex farier incipit ?

Nunc, felicior en ! nunc solido feror

Curtu longius ad pegmata calica,

Expertem invidiæ & criminis optima,

Jesu Dextera me tenet.

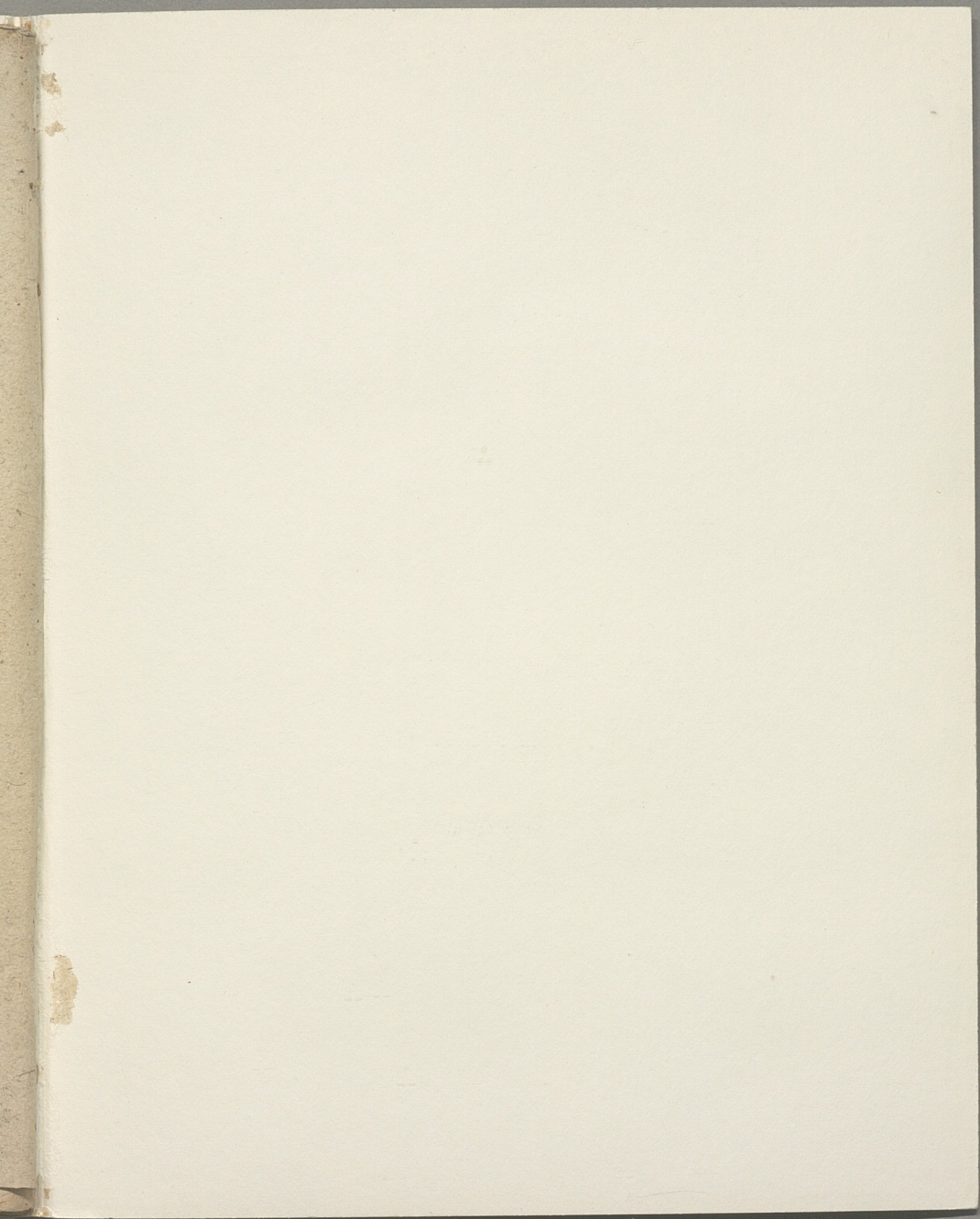
Verfor calicolas inter & Angelos

Quæis cum perpetuò júbila mens canit

O et Calliopem te pede claudico

Præstat sistere lacrymas.

F I N I S.

www.books2ebooks.eu